

Muradova Səbinə İlham qızı¹

CƏMIYYƏTİN SOSIAL STRUKTURU VƏ SINİFLƏR ÜZRƏ BÖLGÜSÜ

Sosial struktur dedikdə, sosial sistem kimi götürülen cəmiyyətin, ayrı-ayrı sosial qruplara, kollektivlərə, etnik birliklərə bölünməsi onlar arasında qarşılıqlı təsir və funksional əlaqələr başa düşülür.

Əhalinin sosial tərkibi son dərəcə geniş və rəngarəng elementləri əhatə edir. Onlar müxtəlif əsaslarla görə birbirində fərqləndirilir və öz əhatə dairəsinə görə eyni deyildir. Əhatə dairəsinə görə onları aşağıdakı kimi sıralamaq olar:

Aile, kollektiv, peşə qrupu, sosial təbəqə, sosial qrup, sinif, şəhər və kənd əhalisi, fiziki və aqli əmək işçiləri, nəsillər, xalq, millət və bütövlükdə cəmiyyət.

Cəmiyyətin sosial strukturunda icitmai əmək bölgüsü ilə şərtlənən sosial kateqoriyalar və təbəqələr əsas yer tutur. İcitemi əmək bölgüsünün tarixi inkişaf gedisində insanların birgə istehsal fəaliyyəti prosesində baş vermişdir, əmək bölgüsündə o vaxt icitmai mahiyyət kəsb edir ki, əməyin bu və ya digər növleri insanların müəyyən sosial-mütəşəkkil qruplarına təhkim olunur.

Sosial struktur cəmiyyətin iqtisadi, siyasi və mənəvi mədəniyyət sistemləri, məişət münasibətləri ilə aynılmaz əlaqəddir. Sosial struktur öz tərkibinə görə çox geniş anlayış olub, aşağıdakı tərəfləri əhatə edir:

1) əhalinin və təbəqələrin ümumi əhalini içərisində xüsusi çöküsi və bu münasibətdə bir-biri ilə nisbəti;

2) ayrı-ayrı sosial birliklərin ümumi sosial struktur daxilində yerləşməsi və rolü;

3) cəmiyyəti təşkil edən sosial qrupların və birliklərin funksional baxımdan qarşılıqlı münasibətləri;

4) sosial strukturun dəyişməsi və inkişafının əsas meyilləri. (2, 78)

Bu bölgündə sosial tərkib xüsusişdə diqqəti cəlb edir. Sosial tərkibin daxilində:

- sosial-sinif birliklər, sosial qruplar və təbəqələr.
- işləyən əhalinin peşə tərkibi və kollektivlərə bölünməsi
- əhalinin sosial-ərazi tərkibi
- sinif və sosial qrupun öz daxilində mövcud olan daxili struktur bölgüsü elementləri və təbəqələr.
- işçilərin əməyinin xarakterini və məzmununa görə bölgüsü (fiziki və aqli əmək işçiləri)
- əhalinin sosial-ətnik birlik formalarına bölgüsü (qəbilə, tayfa, xalq, millət)
- əhalinin sosial-demografik bölgüsü (ailə, cinsə görə və nəslə görə bölgüsü)

Icitemi əmək bölgüsü əhalini həm də şəhər və kənd əhalisini sənaye, ticarət və əkinçilik məşğulliyətinə görə ayırmaları bacı verir. Sosial ərazi strukturu daha çox cəmiyyətin məkanca təşkilidən kimi çıxış edir. O insanların yaşadıqları ərazi məskənlərinə münasibətləri, habelə bu səpkidə şəhər və kənd əhalisinin bir-birinə münasibətini bildirir. Ümumiyyətlə şəhər və kəndin yaranması hər şeydən əvvəl sənətkarlıq və ticarətin əkinçilikdən ayrılmasının nəticəsidir.

Nəhayət, işçilərin fiziki əmək işçiləri və aqli əmək işçilərini bölünməsi də icitemi əmək bölgüsünün nəticəsidir. Lakin bu iki bölgü bir-birindən həm də ona görə ayrılmır ki, birinci bütün əhalini əhatə etdiyi halda, ikinci bölgü (fiziki və aqli əmək işçiləri) yalnız işçilərə aiddir.

Əmək işçiləri-ziyahılar icitmai əmək bölgüsü sisteminde cəmiyyətin sosial strukturunda özünəməxsus yer tutur. Ziyahılar xüsusi müstəqil sosial təbəqə kimi kapitalizmə yaranmışdır (əlbəttə, onun ayrı-ayrı nümayəndləri quldarlıq və feodalizmədə vardi). Ziyah (latınca intelleqens sözündən olub, başa düşən, düşünən, zəkatlı deməkdir) təbəqəsi öz daxili məzmununa görə çox genişdir.

Ziyahlar yüksək peşə göstəricilərinə və təhsil səviyyəsinə malik olan sosial təbəqədir. Buna görə də o cəmiyyətin əsas intellektual potensialını ifadə edir.

Silənlikdə elə insan qrupu nəzərdə tutulur ki, onların cəmiyyətdə müxtəlif iqtisadi və hüquqi vəziyyəti yuridik qanunlar vasitəsilə təsbit olunur. Vətəndaşların silki mənsubiyəti irən keçirdi. Bir silkədən digərənə keçməyə demək olar ki, yol verilmirdi. Buna görə də silki quruluş qapalı xarakter daşıyır. Ən çox əlahiddəliyi və qapalığı ilə kasta (portugaliya dilində-qəbilə, nəsil deməkdir) quruluşu seçilir. Qədim Hindistanda bu geniş yayılmışdı (brəhmənlər, ksatriylər, vəyslər və şudralar).

Son dövrlərin fəlsəfi adəbiyyatlarında marksizmi təqdim etmək namənə "sinif" anlayışından yan keçmək, anlayışına rast gelinir. Nəzərə almaq lazımdır ki, icitmai sinif haqqında talim marksizm qədər yaranmışdır.

Müsəsir cəmiyyətdə siniflər əhəmiyyətli rol oynayır. Son dövrlərdə bir çox dəyişikliklər baş vermişdir. Əvvəlcə kolxozların ləğvi kəndli sinifini sıradan çıxmışdır. Sonra dövlət mülkiyyətinin özolləşdirilməsi gedisində fəhlə sinif köklü dəyişikliklərə məruz qalmışdır. Bununla belə bizim cəmiyyətdə fəhlə sinifi hələ də qalmadı. Digər tərəfdən nəzəri fikir təkcə bu və ya digər ölkənin həyatını ümumiləşdirməklə məhdudlaşdır. O, həm də dünyadakı reallıqları nəzərə almılmalıdır.

Hal-hazırda Qərb cəmiyyətində aşağıdakı siniflərin olduğunu qeyd edirlər:

1) yüksək siniflər (istehsal ehtiyatlarına sahib olan, yaxud onlara bilavasitə nəzarət edən varlıklar, iki sənayecilər, rəhbərliyin yuxarı təbəqələri)

2. Orta sinif.

3. Fəhlə sinif.

4. Bəzi sənaye ölkələrində mövcud olan fəhlə sinifi.

¹Azərbaycan Dillər Universitetinin "Regionüsləşmiş" kafedrası, AMEA Fəlsəfə İnstitutun dissertantı

Bununla əlaqədar mövcud cəmiyyətdəki sosial strukturun hərtərəfli təhlil olunmasında sosial stratifikasiya təlimi mühiüm rol oynayır. Şəhərin latincə təbəqə deməkdir. Bu anlayış içtimai elmə geologiyadan keçmişdir. Stratifikasiya təliminin yaradıcılarından biri olan P.Sorokin yazırdı ki, sosial stratifikasiya mövcud insanların məcmusunu (əhalini) öz ierarxalı dərəcəliliyi ilə görtürən siniflərə parçalanmaq deməkdir. Onun əsasını və mahiyyətini hüquq və imtiyazların, məsuliyyət və öhdəliklərin qeyri-bərabər bölməsi bu və ya digər cəmiyyətdə insanlar arasında sosial dəyərlər, hakimiyət və cəmiyyətə təsirinə səviyyəsi təşkil edir.

Stratifikasiya təlimi müasir cəmiyyətin sosial strukturunda aşağıdakı 6 meyar üzrə bir-birindən fərqlənən stratları ayırrı:

Birinci, peşə nüfuzu. Cəmiyyətdə müxtəlif peşələr və buna müvafiq olaraq həmin peşələrdə çalışan insanların qruplarında nüfuzu görə fərqlər vardır.

İkinci, hakimiyət və əzəmət. Bu meyar cəmiyyətdə insanların hakimiyətdən istifadə olunmasına və öz əzəmətlərinə görə olan müxtəlifliyi ifadə edir.

Üçüncü, gəlir və sərvət. Məlumdur ki, gəlir və sərvətin miqdarına görə insanlar eyni deyildir. Onların belə bölmələrinən əsaslıdır (insanın miras qalan və yaxud peşə sahibinin özünün əldə etdiyi gəlir və sərvət) asılı olmayaq həmin göstəriciyə görə insan qrupları bir-birindən fərqlənirlər.

Dördüncü, təhsil və biliq səviyyəsi. Tarixən insanların öz təhsil və biliyinə görə eyni olmamışlar. Bu əlamət onların sosial roluna və cəmiyyətdə yüksəlkəmə imkanlarına ciddi təsir göstərir. Səciyyəvi cəhət burasıdır ki, həmin əlamətin rolü getdikcə artmaqdadır.

Beşinci meyar dini mənsubiyət dini mərasimlərin yerinə yetirilməsi nəticəsidir.

Nəhayət, altıncı meyar insanların qohumluq əlamətlərinə görə fərqləndirilməsidir. Qeyd olunmalıdır ki, bu göstərici də cəmiyyətdə mühiüm rol oynayır. Belə ki, nəslin davam etdirilməsində, uşaqların təbiyisində, qohumlar arasında münasibətlərin mənəvi, psixoloji və digər baxımdan tənzimlənməsində əhəmiyyətli yer tutur.

Sosial stratifikasiya təlimi cəmiyyətdə mövcud olan insan qruplarının hərtərəfli səciyyələndirmək imkanı verir. İctimai həyatın müxtəlif tərəflərinə aid meyarları vahdətdə görtürəlməsi bu işdə böyük köməklik göstərir.

P.Sorokin göstərir ki, sosial stratifikasiya təlimindən və ümumiyyətlə cəmiyyətin sosial strukturunun təhlilində çıxış nöqtəsmə sosial bərabərsizlik təşkil edir. Onun fikrincə sosial bərabərsizlik əbədidir və buna görə də sosial stratifikasiya cəmiyyətin daimi səciyyəsidir. (8-47).

Cəmiyyətdə baş verən dəyişiklər özünün müvafiq əksini sosial sferada, sosial münasibətlərdə və təbiidir ki, sosial strukturun göstəricilərində də tapır. Həmin dəyişiklikləri tam doğunuğu ilə səciyyələndirmək üçün sosial mobillik (sosial yardım işləmə) anlayışından istifadə olunur. Bu anlayış yardımının şəqülli və üfüqi istiqamətlərini (bir sosial səviyyədən digərinə) yüksəltmə və ya enmə, yaxud da bir sosial qrupdan digərinə keçidi izləməyə imkan verir.

Çox vaxt sosial dəyişiklik adı altında sosial obyektin bir vəziyyətdən digər vəziyyətə keçməsi, cəmiyyətin sosial təşkilində, onun sosial institutlarında və sosial strukturunda, cəmiyyətdə qərarlaşmış davranış nümunələrinin istenilən modifikasiyası, forma dəyişməsi başa düşür. Bu məzmun sosial dəyişikliklər nəzəriyyəsində mərkəzi yer tutur və inkişaf, böyüüm, mobillik, təkamül, inqilab, tərəqqi, tənəzzül, transformasiya, həmcinin dəyişikliklərin amilləri, mənbələri, növülləri, sferaların, istiqamətləri kimi anlayışlarla bağlıdır. Sosiooloji və siyasi elmlərdə sosial dəyişikliklər nəzəriyyəsinin təsnifatına yanaşmalar inдиya qədər müxtəlidir.

Ön cənəb olunan nəzəriyyələrin klassik və müasir nəzəriyyələrə bölünməsidir. Klassik nəzəriyyələrə təkamülçülüyü, tarixiliyi, dövriliyi tarixi materializmə aid edirlər.

İstifadə olunmuş adabiyat

1. Azərbaycan Respublikası insan inkişafı haqqında hesabat. Bakı 1997-ci il. 472 səh.
2. Azərbaycanın statistik göstəriciləri 2010. Bakı 2010-cu il. 840 səh.
3. Falsafa ensiklopedik lüğəti. Bakı 1997-ci il. 518 səh.
4. Qolonkova L.F., Akulic M.M., Kuznetsov V.N. Ümumi sosiologiya. Bakı 2007-ci il. 492 səh.
5. Hacıyev Z. Falsafa. Bakı 200-ci il. 640 səh.
6. Imanov H. Falsafanın əsasları. Bakı 2007-ci il. 40 səh.
7. Sosioolojiya. Bakı 2005-ci il. 295 səh.
8. Sorokin P. Çələbek. Sivilizasiya. Obşestvo. M. 1992. 302 səh.

Açar sözlər: cəmiyyət, paradigm, qrup, sosial

Ключевые слова: общество, парадигма, группа, социальная

Keywords: society, paradigm, group, social

Cəmiyyətin sosial strukturunu və siniflər üzrə bölgüsü

Xülasə

Cəmiyyətin sosial struktur anlayışı öz məzmununa görə sosial tərkib anlayışından daha geniş və dolğun xarakter daşıyır. Təkcə əhalinin sosial birliliklərinin müxtəlif nisbətlərdə tərkibini göstərməklə kifayətlənmir. Onun məzmununa bundan əlavə sosial sistemə daxil olan yanmsistemlərin və elementlərin nisbi sabit düzülüş qaydası, bir-birliq qarşılıqlı münasibətləri, oynadıqları funksional rol da daxildir.

Социальная структура и классификация общества

Резюме

Понятие социальной структуры общества является более широким и всеобъемлющим по своему со-

держанию, чем понятие социального состава. Больше, чем просто показ состава социальных единиц населения в разных пропорциях. Его содержание также включает относительно устойчивое расположение нарцисстических систем и элементов, их взаимосвязь и функциональную роль, которую они играют.

Ключевые слова: социальная, структурная, стратификация, коллектив, труд

Social structure of the society and classification Summary

The concept of a social structure of a society is more broad and comprehensive in its content than the concept of social composition. More than just showing the composition of the social units of the population in different proportions. Its contents also include the relatively stable arrangement of narcissistic systems and elements, their interrelationships, and the functional role they play.

RƏYÇİ: dos.S.Abbasova